

POEZII

ORIENTALE LIRICE

Alina Cheșcă¹

1. POEMUL ZEULUI ALBASTRU

Doamne, s-a întors viața la mine
a venit tiptil, într-o vară cu aromă de istorie
cu cer grav și frumos ca o noapte adâncă
timpul devenise auriu și fierbinte
și m-am înveșmântat în el ca-ntr-o mantie fermecată

trecuseră ani de când zeul albastru
nu mai coborâse pe pământ
iar eu îmi lăsasem inima într-un cufăr uitat de lume
și Doamne, câte rugă înălțasem către tine
să mă mai binecuvânteze o dată mângâierile zeului
sa-mi mai las trupul răsfățat de nectarul ceresc
în nopți cu aromă de nemurire

și mi-ai răspuns, Doamne,
trimițându-mi vise de aur

IAR ARIPA ÎNGERULUI S-A DESCHIS DEASUPRA MEA
CA LA O BINECUVÂNTATĂ RUGĂ

am pornit la drum, Doamne,
în căutarea inimii mele pierdute
știam că voi străbate păduri și deșerturi
până să-mi regăsesc miracolul

¹ Conf.univ.dr., Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați.

sub chip de sărut nemuritor
zeul mă aștepta zâmbind în lumina binecuvântată
și din palmele lui a țâșnit inima mea
zvâcnind în fericirea fără de pereche
mână în mână am colindat străzi atemporale
ne-am îmbrățișat sub ploaia de aur
trimisă din cerul Tău, Doamne
iar noaptea zeul mi-a învăluit trupul în ambrozie și nemurire

SUNT ÎN MÂNA TA, DOAMNE,
CU TOATĂ FERICIREA MEA PĂGÂNĂ ȘI SFÂNTĂ
m-am îmbolnăvit de viciul vieții
IAR ÎN VÂRFUL PENIȚEI MELE
STĂ IUBIREA FĂRĂ SEAMĂN
ȘI ALBASTRUL CERULUI TĂU
îngăduie-mi, Doamne, să-mi păstrez inima în palmele zeului
să mă hrănesc din propria mea patimă
până când voi trece pe poarta ce duce la Tine
sunt sus, foarte sus, Doamne, nu-mi topi aripile
lasă-le să mă poarte mereu spre ceea ce sunt eu
lasă-mă să-mi respir libertatea
precum o pasăre cântătoare în dimineți fermecate

SÂNGELE ZEULUI CURGE ACUM PRIN PENIȚA MEA
prin trupul meu zvâcnind de tinerețe
prin visele mele hoinărind peste cetăți și păduri
din el îmi iau stropul de Rai
cu care mă voi înfățișa înaintea Ta, Doamne,
în ziua din urmă

DA, DOAMNE, CU SÂNGE ȘI PULBERE DE RAI
ÎȚI SCRIU EPISTOLA ACEASTA
ce nu aș vrea să se termine niciodată

lasă-mi pe veci visarea, Doamne!

25.06.2015

Praga

2. COPIII MARILOR FERICIRI

aripa copilăriei mă învăluie
cu voluptatea aducerii-aminte
s-a întors la mine sufletu-mi călător
Dumnezeu nu m-a uitat
mi-a trimis un miracol din zăpezile veșnice
ninge, în sfârșit, ca acum o viață
când mă bucuram de secundele eterne
și-mi îmbrățișam sufletul
în poezii nescrise încă

te-ai întors din tărâmurii boreale
și mi-ai adus bucuria începutului de viață
mi-era dor de mine ca și când
n-aș fi existat niciodată

AM NEVOIE DE POVEȘTEA ACEASTA

CA DE O TRANSFUZIE DE VIAȚĂ

râd și plâng ca atunci când dansam
frumoasă în vremuri de aur
cuprinsă fără scăpare în brațele tale
un Don Quijote erai
cu tinerețea zvâcnindu-ți în cuvinte
timpul este o iluzie

„e rece fără tine”, îmi spui
mi-e frig departe de tine
și totuși inima mi-e fierbinte
precum în copilăria noastră din altă viață
mai frumoasă decât toate viețile la un loc

cu un sfert de veac în urmă
eram copiii viitorului
acum suntem copiii trecutului nostru
mai frumoși decât ne aminteam
„visele se împlinesc”, îți spun
„always, alaways, my beauty”, îmi răspunzi
plimbându-te prin orașul nașterii mele
ca și cum
te-ai plimba prin trupul meu fără timp
suntem iubiții propriilor noastre vise

„I will never forget you!”
pentru noi, limbile ceasului merg înapoi
**SUNTEM MAI TINERI DECÂT ÎN COPILĂRIA NOASTRĂ
CĂLĂTORIM PRIN AMINTIRI DE AUR**
nimic nu se sfârșește
suntem copiii miracolelor
 copiii zăpezilor
 copiii marilor fericiri

16.12.2016

3. ZĂPEZI ȘI DEȘERTURI

Au dispărut toate lumile
dar tu mi-ai construit o Lume Nouă
la est și la vest de inimă

mi-ai construit zmeie pentru înălțat vise
și corăbii care să mă ducă pe Drumul Mătășii
mi-au înviat anii
și mi-am scris cu dalta pe suflet
un nume nou știut dintotdeauna

SUNT O CLEOPATRĂ CONVERTITĂ

LA ZĂPEZILE VEȘNICE

rochia albastră e făcută din ochiul tău
deschis peste trupul meu de regină neîmblânzită
peste sufletul meu de zână adormită în culcușul lumii
venim din același timp
din aceeași vecinătate a lumii
din aceeași cușcă cu gratii de aur
am îmbrățișat aceiași copaci
și-am dansat prin aceleași furtuni
noaptea am privit aceleași stele
și-am călătorit cu Carul Mare spre aceleași tărâmurii

în patul dintre palmieri
se duce războiul de cucerire a lumii
în noi e toată copilăria cerului
nici unul nu pierde
amândoi câștigăm viața fără hotar
iar noaptea ne înflorește acoperișul inimii

m-am întors la tine ca la o navă clandestină
cu stindardul fluturând spre soare
cu promisiunea libertății sfinte
și aerul mirosind a pasăre Phoenix
mă privesc în oglinda mare cât un megalopolis

și văd cum îmi înfloresc ochii
mâinile tale se cufundă în mine
ca-n apele Mekongului
și le scoți colorate de maci

drumul s-a îmbolnăvit de iubirea copilăriei
tristețea e-n ochi și-n rădăcinile cuvintelor
și totuși e-atâta vară în iarna ce se-apropie
DEPARTE, ÎN TEMPLE,
ARD BEȚIȘOARE LA UMBRA LUI BUDDHA
patul nostru e mătasea lumii
răsăritul planetei spre care eu alerg despletită
și țeș povești pe care omenirea le uitase demult

nu ne-a îmbătrânit tinerețea
nici muzica noastră nu a murit
cine mai credea în sângele nostru
în timpul de adolescenți cu iubirea în celule
în râsul hohotitor până la capătul lumii
tu ai crezut în frumusețea din mine
eu am crezut în apa vie din seva ta
și-n copilăria noastră nemuritoare
am crezut împreună în nebunia din noi
în drumul lui Magellan
ce ne străbate trupul în toate punctele cardinale

la capătul pământului ne va aștepta mereu soarele
ne vom cufunda în vara
din sufletul nostru de aur

27.11.2017

4. NOAPTE DE LUMINĂ

noapte visată și regăsită
printre semințele timpului
învăluită în patimi cu aromă de opium
și de poezie sângerândă precum amurgul
o astfel de noapte mă trezește
din așternutul de himere
din visul pietrei țărmlui
din cetatea cu porumbei
rotindu-se prin Agora

într-o astfel de noapte
cresc ziduri de stele
tu îmi citești în palmă toată istoria
în ea sunt scrise caravanele
versetele străvechi
poemele de iubire
noapțile de amor
binecuvântarea sferelor

în palma mea tu îți citești nașterea
și viețile din alte ceruri
pe când trimiteai răvașe zeilor
și-i implorai să-ți aducă
amfore cu ambrozie
și o fiică a nopții care să te învețe
că există viață după moarte

și rugile ți-au fost ascultate
suntem două animale la pândă
căutându-se unul pe altul

două animale ce-și adulmecă moartea
și luptă cu sânge și nebunie
vânându-și pasiunea prin nopți ca acestea

SUNTEM DOUĂ FERICIRI PURTATE DE VALURI
PE UN ȚĂRM CU DORURI ANCESTRALE

5. SCARĂ LA CER

există undeva, departe, o insulă fără nume
unde oamenii se iubesc în voie
iar DUMNEZEU coboară printre ei în fiecare zi
să le aducă aminte că iubirea e sfântă
și că fiecare sărut deschide Porțile Raiului

6. CARAVANSERAI

Am traversat nisipurile
prin oaze mi-am așternut poemele și iubirile
prin DUMNEZEU mi-au înverzit binecuvântatele insule

Eu nu călătoresc prin lumea asta
ci prin constelații divine
mi-am petrecut ultimele vieți
iubindu-mă cu duhurile nisipurilor
lăsându-mi sângele prin temple de aur
colecționând idoli, înălțând castele
să-mi adăpostesc propriile vise

DEASUPRA MEA BÂNTUIE AMORURILE
CU ARIPI DE ULII

prădându-mă, hrănindu-se din mine cu lăcomie
trupul meu e o adevărată Agora

unde prinții poposesc la lăsarea serii
și mai pun câte-o cărămidă
pe Altarul Soarelui

MEREU ÎNTRE DOUĂ LUMI
TREC PRIN VIAȚĂ
ÎN CALEAȘCA DE AUR A FARAONULUI
nu vreau să știu
unde se termină realul
și unde-ncepe mirajul

7. SCRISOARE CĂTRE DUMNEZEU

Așază, DOAMNE, pe umerii mei
tristețea întregii lumi
eu sunt puternică, DOAMNE
știu să transform râurile de sânge în curcubeie
pe care să ieșim la promenadă cu toții
de Crăciun, de Ramadan, Hanuka sau Diwali

DOAMNE, ia din zilele mele și fă-le
sânge curat pentru muribunzi
sevă pentru păduri și apă vie
pentru toate viețuitoarele pământului

ia din poezia mea
și dă-o celor ce doresc războaie
convinge-i că singurul război trebuie să fie
cel pentru supremația bucuriei
ia din aerul meu, DOAMNE
și îmbracă Planeta în miros de flori
ia-mi văzul și fă din el

covoare pentru rugăciuni
ia-mi hrana și somnul
și fă din ele ogoare și păduri nesfârșite

îți dau și amintirile, DOAMNE
să faci din ele iubiri mai mari decât viața
ia-mi cărțile, dar fă-i pe copiii lumii
să trăiască într-o eternă poveste
ia-mi prietenii și fă-i îngeri la dreapta Ta
ia din anii mei și dă-le lor veșnicia, DOAMNE.
ia-mi sufletul și împarte-l la șase miliarde
dar lasă-i pe toți să cânte, sa viseze și să râdă

IA-MI TOT CE AM, TOT CE ȘTIU, TOT CE IUBESC

ȘI DĂ-LE OAMENILOR

TOT CE POT AVEA

TOT CE POT ȘTI

ȘI TOT CE POT IUBI